

Referat despre templele sumerienilor

O functie deosebit de importanta detineau templele care erau principala forta economica.

Numarul templelor era considerabil: la inceputul mileniului al III-lea i.e.n. numai orasul Lagas avea cincizeci de temple. Regii tineau sa edifice cat mai multe, daruindu-le sclavi si alte bunuri (boi grasi, peste, miere, ulei, vin, lapte, vesminte). Numeroase erau si darurile in bani (pentru care scribii templului eliberau credinciosilor chitante!). Dar marile bogatii ale templelor veneau din alte surse. Templele posedau edificii, turme, ateliere mestesugaresti, sau terenuri agricole date in arenda sau lucrate cu zilieri platiti. Posedau bunuri private si preotii si slujitorii templelor, individual.

Templul era o unitate economica inchisa, suficienta siesi, producind singur tot ceea ce ii era necesar. Comertul, de asemenea, se desfasura foarte activ in umbra templului. Adevarate centre de afaceri, templele efectuau si operatii bancare operatii de schimb, imprumuturi, vinzari si cumparari de imobile, primeau in depozit, percepeau comisioane, etc. tinand riguroase registre de contabilitate. Templul avea si functie de "camera de comert": avea un oficiu metric cu masurile standard, stabilea valoarea metalelor folosite in loc de moneda, fixa (cu valoare de dobanda oficiala) procentul pentru imprumuturi, emitea un mercurial lista de preturi maximale pentru toate articolele aflate pe piata statului (cf. G. Resina).

Toate documentele comerciale ale negustorilor si persoanelor particulare contracte, tranzactii, chitante, oferte, s. a. erau pastrate in incinta templului. Fireste ca pentru aceasta templul percepea o taxa. Dar important era faptul ca, prin depozitarea acestor documente, zeii insisi apareau implicati ca garanti divini ai tranzactiilor comerciale incheiate.

Templele aveau depozitele, magazinele, tezaurul, oamenii lor de afaceri si camatarii lor. Templele dadeau si imprumuturi cu dobanda dar fara sa abuzeze: dobanda trebuia sa fie mica, iar in vremi de seceta si de foamete templele dadeau imprumut alimente fara dobanda. Templele ii ajutau si pe unii sclavi sa-si rascumpere libertatea; iar regele Hammurabi le-a obligat chiar sa-i rascumpere pe soldatii babilonieni cazuti prizonieri. Acceptand sa faca asemenea acte de generozitate, autoritatea religioasa cistiga in prestigiu si popularitate.

Si nu trebuie neglijata importanta templelor ca centre de cultura. Formarea scribilor si instruirea lor multilaterală, activitatile din diferitele domenii ale stiintei, atelierele majoritatii artistilor, redactarea si pastrarea scrierilor cu caracter istoric, religios, literar, juridic, s.a., erau tot atatea activitati patronate de temple.